

Labdien jūsmājās!

Pilnos ziedos ir daba, un nu jau pamazām arī dzīve pēc Covid-19 atgriežas. Visai populārs jautājums cilvēkiem šajā laikā – potēties vai nepotēties. Lai gan tik ļoti pietrūkst skaidrojošās daļas, kas cilvēkus nomierinātu un iedrošinātu, tomēr bez tā normālā dzīves ritmā atgriezties būs grūti. Arī es meklēju internetā oficiālu informāciju par vakcinēšanos un analizēju, ko sociālajos tīklos liek cilvēki. Daudzas no tām ir izdomājumi un viltus ziņas, kas nevajadzīgi satrauc sabiedrību, esiet uzmanīgi! Lasot informāciju, uzzinu, ka vakcīnas satur vielas jeb aģentus, kas nodrošina organisma imunitātes veidošanos. Ir dažādu veidu vakcīnas. Dažas vakcīnas satur novājinātu vai nonāvētu konkrētu vīrusu, baktērijas vai to daļas. Citas vakcīnas satur ziņnesi (tas nozīmē, ka tā ir tikai informācija par vīrusu, nevis pats vīruss, tādēļ tas nevar izraisīt slimību vai to pastiprināt, ja cilvēks ar to jau slimo). Kad cilvēkam ievada vakcīnu, tad organisma imūnsistēma izstrādā antivielas. Kad cilvēks saskaras ar īstu infekciozu vīrusu vai baktēriju, viņa imūnsistēma to atceras. Tā aktivizē jau radušās konkrētās antivielas, nonāvē vīrusu vai baktēriju,

un cilvēks nesašlimst. Katrā ziņā vakcinēties vai nē lēmumu nepieņemiet ietekmējoties no informācijas sociālajos tīklos vai šaura paziņu loka teiktā. Diezgan daudz informācijas atrodama <https://www.spkc.gov.lv/> mājas lapā. Vienreiz taču šai slimībai jāizlido kā pienešpūkaļņam!

Mazliet uztrauc, vai ļaudis laikā, kad atkal varēs notikt kultūras un sporta pasākumi, vairs vēlēšies tos aktīvi apmeklēt, jo diemžēl māsēdes un atšķirtība ir radījusi tādu kā pieradumu un cilvēki vairs nelabprāt vēlas iziet no mājas, bet ļausim to norakstīt uz apjukumu no neierastās situācijas un ticēsim, ka pavisam drīz viss būs kā bija!

Ticēsim tam labajam un posīsim savas sētas un mājas Jāņu dienai, kas latviešiem ir tik gaiši un lustīgi svētki. Saulīti pavadīt norietam un sagaidīt uzlecām pie uguns-

kura ir rituāls, kas iedvesmo un dod spēku visas vasaras un rudens darba cēlienam. Alu un sieru baudīt, ne lietot pārmērīgi. Miestiņā ir ielikts zemes un ražas kods, simboliski vēstot, labība aug, tā tūlīt būs pilnbriedā! Arī sieru ēdot jāsaprot, ka gotiņas ēdušas sulīgo un vitamīniem bagāto zāli mums devušas no sevis pašu labāko. Lai visiem lustīgi, iedvesmojoši Līgo svētki! Lai ar gaišajām jāņugunīm katrā sētā debesīs izkūp kāda sāpe, ielgusi problēma, lai vasaru varam pavadīt ar prieku darīt darbu.

Dace Kalniņa

AKTUĀLI

Vēlēšanas aizvadītas

Madonas novadā pavisam ir 24618 balsstiesīgie iedzīvotāji no kuriem nobalsoja 8787, kas ir 35,69%.

- Latvijas Reģionu apvienības un Latvijas Zemnieku savienība | 41,54% | 8 deputātu vietas: AGRIS LUNGEVIČS, MĀRIS OLTE, GUNĀRS IKAUNIEKS, RŪDOLFS PREISS, AIGARS ŠKĒLS, GUNTIS KLIKUČS, GUNTIS ĶEVERIS, VALDA KĻAVIŅA.

- „Jaunā Vienotība” | 17,65% | 3 deputātu vietas: ANDREJS CEĻAPĪTERS, KASPARS UDRASS, ARTŪRS GRANDĀNS.

- Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” | 13,4% | 3 deputātu vietas: ZIGFRĪDS GORA, TĀLIS SALENIEKS, VILNIS ŠPATS.

- „Latvijas attīstībai” un „Politiskā partija Izaugsme” šaraksts | 10,26%, | 2 deputātu vietas: ARTŪRS ČAČKA, ANDRIS DOMBROVSKIS.

- Jaunā konservatīvā partija | 8,68% | 2 deputātu vietas: VITA ROBALTE, SANDRA MAKSIMOVA.

- „Vienoti Latvijai” | 7,36% | 1 deputātu vieta: ANDRIS SAKNE.

Degumnieku tautas namā balsot devās 205 vēlētāji. Lūk, rezultāti!

Nr.	Saraksts	Derīgās zīmes*	Procenti
1.	Jaunā VIENOTĪBA	29	14,1%
2.	Partija „Vienoti Latvijai”	4	1,9%
3.	Jaunā konservatīvā partija	2	0,9%
4.	Politiskā partija „Latvijas Reģionu Apvienība”, „LATVIJAS ZEMNIEKU SAVIENĪBA”	141	68,7%
5.	„Latvijas attīstībai”, „POLITISKĀ PARTIJA IZAUGSME”	4	1,9%
6.	Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”	23	11,2%

Vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja Ingrīda Juško un sekretāre Aiva Kangare stāsta, ka vēlētāju aktivitāte varēja būt augstāka, bet, skatoties kopumā, arī visur Latvijā aktivitāte bija zema. Šogad pirmo gadu komisija personu apliecināšanos dokumentus (pases un ID kartes) skenēja, tādējādi ātri iegūstot datus par vēlētāju. Sākotnējās bažas, ka sistēma varētu nestrādāt, izrādījās velnīgas un viss izdevās bez starpgadījumiem. Šīs vēlēšanas noteikti paliks atmiņā ar to, ka līdz pēdējam brīdim nezinājām, vai vēlēšanas notiks vai nē, jo satversmes tiesas lēmums Varakļānu novadam bija labvēlīgs un bija cerības novadiem apvienoties. Saeima ir lēmusi savādāk un, ievērojot likumdošanu, vēlēšanas Madonas novadā tomēr notika.

Laukos ir tik labi, nu tik labi, ka te nemaz nevar saslimt!

Ezera malīnā, ģimenes veidotā un lolotā mājā „Palmas” dzīvo ļoti optimistiska un stipra sieviete Valentīna Oreniša. Vēl joprojām viņa apkopj gotiņas, katru gadu stāda gurķus un tomātus siltumnīcā, jo tas sagādā prieku. Pati saka, ka viņai gandarījumu sagādā visi darbi. Pārjautāju, vai tiešām visi darbi, vai tad nav arī kāds, kuru jādara tāpēc ka jādara. Kundze atbild, jā, visi darbi, un nebaudos ne no viena. Dzirdu tikai optimismu un teikumu, ka kaut kas būtu slikti, visā intervijas laikā nesaklausu, jo viss ir labi, protams, var labāk, bet slikti noteikti nav. Lai mums katram kaut kripatiņa no Valentīnas dzīves prieka!

Zviedrijā, ir precējies ar ļoti labu sieviņu. Viņš jau no mazotnes man tāds tehniks, jau no deviņu gadu vecuma brauca ar traktoru. Atceros, sēžot nemaz nevarēja traktora pedāļus aizsniegt, brauca kājās stāvot. Arī tagad, ārzemēs dara tehnisku darbu.

Priecājos, ka abi bērni ir nodrošināti, nav man jāuztraucas, kā iztikas vai kā rēķinus nomaksās.

Kāda tev liekas dzīve klānu malā, Lubāna ezera krastā?

Te ir ļoti labi, pavisam droši varu teikt, ka tā ir mana vieta no matu galiņiem līdz papēžiem, neko citu negribu. Te ir viss – mana bērniība, jaunība, darbs, mājas, ģimene, draugi. Un pat gaisss šeit ir savādāks. Domāju, ka vieta ir kā radīta man.

Vairbūt tev ir kādas skolas laika atmiņas vai notikums, ko pastāstīt?

Nekādi joku un spoku stāsti galvā nenāk, bet gan kāds pavisam necils gadījums. Kā jau tajos laikos mums visiem bija jālasa kartupeļi kolhoza laukos. Arī mūsu klase strādāja ar skolotāju Janīnu Tropu (Jūlija Augusta Tropa mamma). Sāka līt lietūs, mēs visi sākām čīkstēt, vai lietūs, cik slikti, izmirksim. Un tad skolotāja, mūs uzmundrinādama, saka: „Ko raudat, ka līt? Tas taču ir labi, no lietūs viss sāk augt, – bērni aug, zālīte aug, viss aug!” Un mēs visi palikām līksmāki un turpinājām lasīt. Tik maz vajadzēja, lai saņemtos tālākajam darbam.

Kā tev šķiet, kas būtu jādara ar veco Gotlība skolu?

Patīk jau, ka viņa tur ir, braucu garām, atceros skolas gadus, bet ja tā praktiski padomā, tad laikam neiebilstu arī tās nojaukšanai. Vairs jau nepārveidos to tādu, kāda tā reiz bija, un Degumniekos jau tik daudz kas ir uzcelts, lai vēl citur tik daudz būtu! Sprotams, ka tur vajadzīgi milzīgi ieguldījumi un vai tie gadu laikā atmaksātos? Arī Rupsalas skoliņai, kas ir labā stāvoklī, nemaz tik labi ar apdzīvošanu neveicas, cerams, ka izdosies, un tur varēs būt pansionāts. Tāpat Ošupē ir tik daudz neapdzīvotu dzīvokļu un pat māju.

Kā šķiet tev, vai bija grūtāk PSRS laikos, vai smagāk tomēr ir mūsdienās? Dzirdēti jau vairāki viedokļi.

Neteikšu, ka toreiz bija labāk un tagad sliktāk. Katrā posmā bijis kas labs un arī kas sliktāks. Ja pats ko dari, tad arī

tev būs iztikšana, lai kādi laiki. Ja laukos stādīsi dārzus, turēsi kādu lopiņu, vienmēr būs paēdis un ģimeni uzturējis. Varbūt tagad mazāk bērniņu dzimst kā tajā laikā. Vistrakāk, ja nonāc līdz tam, kad bērnam nav maizītes ko dot, bet kā jau teicu, ja strādā un cenšas, iztikai vienmēr var nopelnīt un sagādāt.

Prātā ienāca, kā cēlām savu māju. Ienācām četrās sienās, nekā nebija. Pamazām, pamazām, kamēr visu sataisījām. Pirmajā ziemā bija arī auksti, bet jau nākamajā ziemā nepilnības novērsām. Galvenais ir nepadoties, kaut maziem solīšiem, bet iet uz priekšu.

Vai atliek laika arī atpūties, vai kādam vaļas priekam?

Kad meitai nebija vēl savas ģimenes, šur tur kopā aizbraucām, tagad laika mazāk, rūpējas par mazmeitiņu. Es varu atpūsties arī priecājoties par pirmajiem sārtajiem tomātiem siltumnīcā. Dzīvē ir tik daudz mazo prieku, ir tikai jāmeklē tos saskaņā.

Mans nesenais prieks, kad meita mani izvadāja pie ārstiem, biju acu klīnikā un man veica operāciju, lai nevajadzētu lietot brilles. Pasaule attīstās tik lieliem soļiem, ja pirms gadiem desmit man teiktu, ka varēšu nevalkāt brilles, ne mūžam neticētu. Prieks!

Interesants mājas nosaukums „Palmas”, kā tas radās?

Visapkārt šeit tikai Pauri un Pauri, kad kārtoju mājas dokumentus, man piedāvāja nosaukumam Pauri klāt pielikt kādu ciparu vai izdomāt citu nosaukumu. Tad nu prātā iešāvās šis, nekāda īpaša stāsta nav. Šie koki likušies vienmēr tādi eksotiski. Kad strādāju fermā, braucām arī ekskursijās, kur šos kokus redzēju. Atmiņā, ka no kādas ekskursijas sieviete pat atveda uz māju palmu un iestādīja podiņā. Žēl, ka nezinu, vai augs izdzīvoja vai nē.

Vai piedalījies pašvaldības vēlēšanās?

Jā, sava doma ir jāpauž. Es gribētu, lai „pie stūres” Madonas novadā nāk jauni, enerģiski un izglītoti cilvēki. Arī esošā dome nebija sliktā, prieks, ka mums remontē ceļus. Vienmēr jau var labāk, bet slikti jau arī nebija. Cerēsim, ka Madonas novads tikai augs un attīstīsies.

Vai tevi ir ietekmējis Covid-19 laiks?

Šis laiks mani nav nokaitinājis. Dzīvoju savā mājā un neko nebēdāju, sliktas domas nedomāju. Neesmu tik jauna, lai kreņķētos. Un vispār, laukos ir tik labi, nu tik labi, ka pat saslimt nevar!

Lai nepazūd optimisms un ir veselība darboties savās „Palmās”!

Dace Kalniņa
foto no personīgā albuma

2021. gada jūnijs

Kabata

Aprīļa 2. puse-jūnijs /2021

Sveiks, lasītāj!

Izaicinājumiem bagātais 2020./2021. mācību gads ir beidzies! Esam gandarīti, ka mums visiem ir izdevies pabeigt šo mācību gadu mācoties attālināti. Šis gads bija diezgan sarežģīts gan skolotājiem, gan skolēniem un arī vecākiem, bet ar laiku mēs pieradām pie mācīšanās mājās un tad attālinātā mācīšanās vairs nelikās nekas svešs.

Katram šis gads saistījās ar kaut ko citu, bet visiem kopā tas asociējās ar padarītiem darbiem, pārbaudes darbiem, aplikāciju “zoom”, fotogrāfēšanu, filmēšanu, video zvaniem, veiksmēm un neveiksmēm. Paguvām izbaudīt āra nodarbību procesu, tikāmies ar klasesbiedriem un skolotājiem klātienē, un tas bija patīkams laiks. Sūtījām attālinātus sveicienus mūsu topošajiem absolventiem Zvaniņa svētkos. Saņēmām mācību gada algu – liecības.

Ārkārtējās situācijas dēļ, arī šajā mācību gadā tika mainīta ierastā kārtība, kādā skolēni kārto valsts pārbaudījumus. Mūsu devītklasnieki kārtoja piecus diagnosticējošos darbus. Diagnosticējošo darbu mērķis bija skolēnu zināšanu un prasmju līmeņa noteikšana, kā arī iespēja novērtēt attālināto mācību gada laikā sasniegto. Šis vērtējums neietekmēja skolēna gada vērtējumu priekšmetā. Arī es nākamgad mācīšos devītajā klasē un ceru, ka dzīve atkal būs ierastajās “slīdēs”.

Katrs no šī laika paņemsim sev vērtīgas mācības, kuras mūs ir stiprinājušas, likušas izaugt savām varēšanā un pedagogiem pilnveidot savu profesionalitāti, apgūt nezināmās IT jomas. Paldies, vecāki, par sapratni un atbalstu. Paldies, skolotāji, par radošu pieeju un neatlaidību, nodrošinot attālināto mācīšanos.

Izbaudiet vasaru, ņeriet saules starus, iepazīstiet jaunus draugus un meklējiet piedzīvojumus! Saulainu vasaru un tiekamies rudenī, jaunajā 2021./2022. mācību gadā - klātienē!!!

Sintija Šķēle

Ir pasaule atkal noskrējusi gar Sauli no septembra līdz maijam.

*Es šodien jums dāvinu prieku, to prieku ko vasara sniedz,
Kas šūpojas koku zaros un saulei ar aci miedz.
Es dāvāšu prieku ko putni, no bērzu galotnēm dzied.
Ko cīrulis uz spārniem nes gaisos un ķīvītes pļāvās ko kliez.
Vai tādēļ man prieka klūs mazāk, ja šodien to dāvāšu jums?
Nu pastiep roku un saņem, tas visiem mums pietiksies.
Es šodien jums dāvinu prieku, ko daba par velti man sniedz.*

Smaržo ceriņi, ābeles apbērušas zemi ar balto ziedu sniegu... Noslēdzies 2020./2021. mācību gads. Laiks iebrien vasarā..... Vasaras brīvlaikā, krāsim saules enerģiju, baudīsim ūdens atsvaidzinošos glāstus, gūsim labas emocijas no dabas.

PALDIJES! Jums vecāki, par atbalstu, sapratni un iecietību visā šajā satrauktajā laikā! Paldies par spēju pārkārtot ikdienu tā, lai varētu būt līdzās saviem bērniem un rūpēties ne tikai par sadzīvi, bet arī par bērna garīgo un fizisko labsajūtu, par nodrošināšanu ar nepieciešamajiem mācību un tehniskajiem līdzekļiem.

PALDIJES! Skolēniem par spēju mācīties attālināti, par radošiem darbiem un atbildību, ar kādu tie tika veikti, par pacietību un neatlaidību, par paklausību un cītību, un par situācijas izpratni!

PALDIJES! Skolotājiem par pacietību, par radošumu un motivāciju neapstāties, sekot līdzī novitātēm jebkurā jomā. Mēs lepojāmies ar saviem skolēniem un vecākiem! Ja nevarējām mainīt apstākļus, mainījām attieksmi pret apstākļiem. Lai mums visiem enerģija, radošums un apņēmība sekmīgam mācību darbam nākošajā mācību gadā! Lai jums izdodas veselīgi atpūsties, izbaudīt saulainu vasaru un septembrī tiksimies skolā!

Sargāsim sevi un citus!

Ar cieņu, skolas direktore Daiga Rubene

Skolotāja loma ir mainījusies.

Jūnijs ir īpašs laiks skolu jaunatnei – tiek svinēti izlaidumi. Arī skolotājiem šis ir satraukumu un sirsnīgu emociju pilns laiks – kādreiz tik mazie putnēni ir jāzīlā no ligzdas. Uz sarunu aicinājam mūsu skolas svešvalodu skolotāju un "skolas mammu" Ināru Kiukucāni, kura jau otro gadu pēc kārtas svinēja devītās klases izlaidumu kopā ar saviem audzēkņiem.

Vai esat saskaitījusi, cik izlaidumos Degumnieku pamatskolā esat bijusi kā absolventu audzinātāja?

Skaitīju. Šķiet piecas reizes.

Kādi ir vislielākie izaicinājumi, vadot skolēnus par absolventiem?

Vienmēr vēlos, lai būtu gatavi visiem dzīves izaicinājumiem, gan labiem, gan negaidītiem. Lai būtu elastīgi, prastu mainīties. Tāpēc esmu bijusi gan bargā, gan palaidusi vaļīgāk, ļāvusi pašiem izvēlēties, kā rīkoties. Sirdī jau vēlos, lai viss izdotos un būtu gatavi piepildīt savus sapņus, vecāku cerības.

Vai jums ir kādas īpašas tradīcijas un rituāli, ko veicat ar topošajiem absolventiem pirms eksāmeniem un izlaidumiem?

Īpašu rituālu nav. Esmu stāvējusi pie durvīm un turējusi iekškus. Iespējams, būtu jāpadomā. Kas zina...

Varbūt ir bijuši kuriozi, gatavojoties eksāmeniem vai izlaidumiem?

Ir jau ir. Esmu nosēdējusi uz skatuves visu svinīgo daļu ar otrādi uzvilktu kleitu. Un esmu gandrīz nokavējusi izlaidumu, jo friziere nokrāsoja sarkanus matus. Vajadzēja noņemt krāsu un visu darīt no jauna.

Vai atminaties savu pirmo izlaidumu kā audzinātājai? Kad? Kuri skolēni tie bija?

Protams atceros. Tā bija ļoti palaidnīgi jauka klase. Te bija mans dēls, Raineira tētis, aktrise Inga Tropa, Gunita, Ingus, Iluta, Ilgvars, Gatis. Visi personības: sportiski, gudri, izdomas pilni un skaisti. Īsts pedagoģijas eksperiments. Tagad jau mācu dažus viņu bērnus.

Kāda bija lielākā klase, kuru esat pavadījusi "Lielajā dzīvē"?

Lielākā klase bija 13 skolēni.

Kāda ir bijusi mazākā klase, kuru esat pavadījusi "Lielajā dzīvē"?

Pagājušajā gadā pavadīju divus jaukus puīšus un tik pat jauku meiteni.

Vai jūs sazināties ar saviem bijušajiem audzēkņiem?

Jā sazinos. Gan sociālajos tīklos, gan dzīvē. Nekad jau ar "labdien" vien nepietiek. Apskāvēni un sarunas arī. Mēs esam viens otram mīļi un nozīmīgi. Skolā taču ir pagājusi svarīga dzīves daļa.

Ar ko atšķiras mūsdienu absolventi un izlaidumi no jūsu pirmajiem?

Mūsdienu absolventi ir vairāk pašpārliecināti par to ko dara un vēlas darīt. Agrāk vairāk ieklausījās skolotājā un vecākos. Iespējams, ka tādēļ, ka citur var iegūt informāciju.

Ko jūs ieteiktu jauniešiem, kuri vēlas kļūt par skolotājiem?

Es domāju, ka to nevar ieteikt. Varbūt kādreiz varēja. Skolotāja loma ir mainījusies. Tai vēlmei ir jānāk no iekšienes. Bet ja tomēr, tad tas ir interesants darbs, ar dažādiem izaicinājumiem, jābūt gatavam ne tikai citus mācīt, bet arī pašam mācīties.

Kas jūs būtu, ja nebūtu skolotāja?

Izvēlētos kādu no militārajām profesijām.

Kā jūs domājat - vai ir jāmainās pieejai, kā strādāt ar skolēniem?

Noteikti. Viss apkārt mainās. Mums jābūt elastīgiem, gataviem mācīties. Bet nedrīkstam aizmirst cieņu vienam pret otru, būt iecietīgiem.

Kurš ir mirklis jūsu dzīvē, kad saprotat, ka ir vērts būt skolotājam?

Šo jautājumu dzirdot, sirds paliek mīksta. Tas ir tad, kad viņi tādi skaisti, gudri, laimīgi, ienāk skolā un saka: "labdien skolotāj!"

Paldies, skolotāja Ināra, par interviju!

Interviju sagatavoja avīzes redkolēģija

Lai top!

Nekas uz pasaules nevar izmainīt lietu kārtību. Gadalaiki ir bijuši un būs! Ir iespējama ziema bez sniega un vasara bez lietus, bet pavasara atmodu neviens nav atcēlis! Atlido cīruļi, bērziem parādās pirmās lapiņas un – kas par smaržu!

Kā jau pavasarī gribas visu uzpost, sakārtot, uzpodrināt, – gan mājas priekšu, gan dvēselē sauli ielaist!

Tā nu mēs, SA „Lavanda”, visu ziemu plānojam, ko nu kura pavasarī stādīsim, kā ar puķu stādiem mainīsimies. Bet kāpēc gan katra atsevišķi? Varbūt varam ko izdarīt kopā pagastam! Domāts, darīts! Ideju mums nekad nav trūcis. Gribējās izveidot kaut ko skaistu un paliekošu!

Aizgājām pie mūsu Aigara, izteicām savu domu, viņš, ar mūsu ieceri iepazīties, teica: „Nu tad, lai top!”. Sākām darboties. Ideja bija izveidot puķu dobi, bet kur? Vieta atradās! Pie vecās skolas, kādreizējās akas vieta likās īstā!

Nu tik jāatloka piedurknes un jāsāk! Bet, bet lai sanāktu kā pienākas pieaicinājam ainavu arhitekti Leldi Eiduku (mūsu Līgita vedeklu). Viņa bija izveidojusi skices trim variantiem, izvēlējamies sirdij tīkamāko un sākām darboties. Vajadzēja palūkot arī pēc spēcīga racēja, jo zeme tur pasmaga. Mūsu lielais palīgs bija Gunārs Skuruls, kas dobi izraka, velēnas sacirta un aizveda.

Iesaistījām arī Antonu Tropu, viņš mums atveda mēslojumu puķu dobei.

Iegādājamies dažādus stādus, gan daudzgadīgus, gan viengadīgus. Bet kas gan tā būtu par „Lavandu” dobi bez lavandām? Pie šo smaržīgo ziedu stādiem tikām pateicoties manai meitai Kristīnei.

Bet ar puķu dobi vien likās par maz. Nospriedām, ka vajag arī kādu soliņu, kur garāmgājējam, vecās skolas absolventam vai autobusa gaidītājam apsēsties.

Tā nu Gunārs ķērās pie darba. Lai

būtu meistaram ko darīt, vajadzīgi arī taču materiāli. Te mums palīdzēja Zigurds Baltais. Ar savu piekabi atveda materiālus. Ar Gunāra roku gādību tapa soliņi un galds. Krāsu mūsu „stūrītī” uzsauca pagasta pārvalde.

Gribam sirsnīgi pateikties visiem, kas kaut kādā veidā palīdzēja mums! Pirmām kārtām Aigaram, arī kluba Ilzei, Leldei, Antonam, Gunāram, Zigurdam un Kristīnei. Piedodiet, ja kādu piemirsu.

Novēlu mūsu ļaudīm patīkamu atpūtu kopīgi radītajā „stūrītī” un lai šeit raisās labas iedvesmojošas domas! Un izrādās,

ka nevajag nemaz tik daudz, lai taptu kas skaists ne tikai priekš savas sētas, bet arī mūsu pagastam, kur aug mūsu bērni un mazbērni un kur mūsu vecāki vada savas dienas.

Nobeigumā vēl piebildešu, ka mums pašām šis pasākums radīja lielu gandarījumu, strādājām ar lielu entuziasmu, ieliekot darbiņā daļu mūsu sirds siltuma un labu domu riekšavu. Ir iecere katru gadu stādījumus papildināt! Pricēsimies kopā!

SA „Lavanda” – Ilze
foto Ilze Melne

Vārds ir kā gaisma

Ne tikai izrakumos rodama gaisma, lai ieraudzītu pagātni – vēsturi. Tam kalpo arī vārds. Skatos, ka no zemes virsas, drīz pazudīs „Ozoliņi”. Pareizi ir, jo laika zobam atstātās ēkas bija vien pieminekļi apsmieklam. Vēl palikusi dzeltenā ēka. Tur okupācijas gados rādīja kino, bija arī veikals. Bet brīves gados Meirānu pagasts Iepojās ar „Ozoliņiem” Pārliecināties, ja ieskatisiet Jūlija Ērgļa

biogrāfijā (Jūlijs Ērglis (1885. gada 24. decembris — 1941. gada 22. jūnijs) bija Latvijas militārpersona un politiķis. Bijis 2. un 3. saeimas deputāts. Pārstāvējis Latviešu zemnieku savienību. Plašāka biogrāfija wikipwdija.org.lv. Redaktore)

Personiskas atmiņas iz vecmātes Anas stāstītā – vectēvs Augusts vedis pienu uz „Ozoliņiem”, kas bija pulka tuvāk nekā Barkava. Posts sākās pēc kara. Sarkana-

jai varai brīvās Latvijas mantojums bija jāzīnīcina, visiem bija jābūt vienādiem kā skrandainā krievu sādžā. Atceros, kā tika nogāzts kultūrvēsturiskais objekts – tornis (vēja rotors). Ražoja elektrību. Vēlāk gan uzcēla sarkano ēku, kur arī ražoja strāvu. Bija arī citas komunisma celtniecības parodijas. Atceros, ka „Ozoliņos” iesūtīja notiesātas krievietes, kurām bija sava „atrakcija” – dzeršana.

Vasarā gāju uz „Ozoliņiem” pelnīt skolas „maizi”. Vislabāk patika darbs ar zirgiem. Siena grābšana, dažādu kravu pārvešana. Aizraužoša bija auļošana uz aploku darba dienas beigās. Godprātīgi zirgus kopa Francis Čevers. Zināju visus zirgu vārdus, nu aizmirsies. Atceros tik mazo ņipro Orļiku, smago vezumnieku (beļģi) Jurku. Netālu no meža, uz Degumnieku centra pusi bija putnu ferma, saku putnu, jo atmiņā vairs nav putnu „vārda”.

Un kam tik vien „Ozoliņi” piederēja? Tur bija gan Barkavas, gan Toces kop-

saimniecības, nodaļa. Tika vaigā skatīts žiperīgais direktors Pēteris Eglons. Epizode. Aleksandrs Šķēls ar SK-5 plāva labību. Es uz kombaina sēdēju pie salmu bunkura, kas bija ik pa laikam jāztukšo. Kaut kas salūza, kombains apstājās. Tad piebrauca Eglons. Runāja kā zirņus bērdams, un veikli, veikli uzrāpās uz kombaina, lai pārbaudītu graudu bunkuru.

Latviešu darba tikums dara brīnumus, un jau 70–gados (20 gadsimts) zemniecība sīta augstu vilni. Atceros vienus līgo svētkus, kur lielisku saimnieces talantu parādīja iecirkņa priekšniece – Anastasija

Tropa. Jo Jāni bija atkal atļauti. Līgojām kā brīvalstī. Beigšu stāstu ar politisku piešprici. Šajos svētkos Nikolajs (varbūt Konstantīns) Pičkins apraudājās, par to, ka viņam Dieviņš nav devis dziedamo balsi, bet tā griboties līgot! Lūk, krievs, kas asimilējās, lāvās mūsu kultūrai. Tiesa gan tie bija krievu laiki. Taču šodien šovinisti, kas nevēl Latvijai latvisku valsti, nav Pičkina mazā nadziņa vērti. „Ozoliņi” aiziet... Paliek zeme, gaismas un maizesbrīvības alejā.

Jūlijs Augusts Trops

VAI TU ZINĀJI KA...

Mūsu pagastā ir ļoti daudz kaislīgu makšķernieku. Un ne jau tikai vīrieši, bet arī sievietes. Ar vienu no tām gribu iepazīstināt arī tevi, lasītāj, tā ir Anita Ikauniece. Neiedomājami, bet bieži vien rūdītiem makšķerniekiem no loma nekā, bet Anita tukšā tikpat kā nepaliek nekad.

Makšķerēju kopā sevī atceros. Smejos, ka piedzimu ar makšķeri rokās. Īstenībā tētim arī patika makšķerēt un viņš mūs visas trīs meitas vienmēr ņēma līdzī. Bērniībā dzīvojam Gai-galiešos un es katru dienu pavadīju pie kanāla ar makšķeri rokā. Tolaik tā bija no lazdas, bez spoles- nu tā pa vienkāršo.

Kaut kā tas pasākums mani ir aizrāvis no bērniības, tas nekas, ka dažreiz mani kaunināja- tā neesot meiteņu nodarbe.

Laikam ejot, ir bijuši visādi periodi, arī tādi, kad īsti nesanāca nodarboties ar saviem hobijiem. Tagad, kad meitas izaugušas, var makšķerēt bez laika ierobežojumiem. Nu jau arī ir cits aprikojums un cita saprašana, kā to zivtiņu pierunāt.

Pēdējos septiņus gadus pārsvarā spinningoju. Tāpēc no maija līdz jūnijam beigām gandrīz katru dienu sanāk patīt pie ūdeņiem. Lielākā līdaka noķerta 2018. gada 3. maijā Aiviekstē (8,760 kg. smaga un 1,05 m gara). Zandarts (4,200 kg) arī izvilks Aiviekstē.

Mācos ķert samus, pagaidām tikai sanāk dabūt mazulišus. Ir bijušas arī nervus kutinošas situācijas, kas beigušās bez zivs izvilšanās. Tātad daru kaut ko

nepareizi – ir uz ko tiekties, ko mācīties.

Tomēr man vispatīkamāk ir vilkt asarīšus ar spinningu. Nezinu, kāpēc, bet tas ir tik forši.

Man arī šķiet, ka asaris ir visgardākā saldūdens zivs. Zivs gatavoju, ēdu pati, dalos ar kolēģiem, radiem, kaimiņiem.

Sanāk, ka esmu tāda nedaudz traka. Medības ir otra lieta, kas mani aizrauj.

Mācījos tehnikumā, kur audzinātājs bija kaislīgs mednieks un bieži dalījās ar saviem medību stāstiem. Jau tad sapratu, ka tas varētu patikt.

Pirms sešpadsmit gadiem, sanāca piedalīties dzinējmedībās. Kopš tā laika ik gadu, no pirmā oktobra līdz trīsdesmit pirmajam janvārim, katru sestdienu pavadu mežā.

Neesmu medniece, esmu dzinēja. Bija laiks, kad ļoti gribējās iegūt mednieka apliecību. Dažādu apstākļu dēļ es to nevarēju realizēt, tagad vairs negribu.

Vai tu zināji, ka Degumniekos ir deviņas ielas? Tās ir Zvidzianas, Skolas, Celtnieku, Līvānu, Parka, Šķērsiela, Lazdu, Šķūņu, Ābeļu. Savukārt Ošupē ir piecas ielas: Liepu, Oskalna, Meža, Torņa, Dārza.

Man patīk iet kilometriem pa mežu, redzēt dzīvniekus, rodas sajūtas un nogurums kā pēc labi padarīta darba. Protams, par gaļas cenām veikalā es daudz nezinu (ha, ha, ha).

Sākumā gāju kopā ar kādam medniekam piederošu Krievu Eiropas laiku, tad nopirku sev pirmo mazo palīgu. Tā man ir bijušas trīs Krievu Eiropas laikas, bet labiem darba suņiem bieži ir īss mūžs...

Tagad man ir divas Latvijas dzinēj-suņu meitenes. Aktīvas, darbīgas savā un kaimiņu kolektīvos. Mūsu pusē nav populāra šī medību suņu šķirne, bet pieprasījums pēc dzinēj-suņiem ir liels. Arī tagad mums mājās ir seši mazie mednieciņi, kuri pēc nedēļas dosies iekarot Latviju no Liepājas līdz Daugavpilij.

Kādam sports, kādam adīšana, citam puķes vai ceļošana – labi, ka mēs esam tik dažādi. Dzīve būtu vienkrāsaina, ja visiem patiktu darīt vienas lietas. Novēlu visiem rast iespēja nodarboties ar saviem hobijiem!

Ināra Baltā
foto no personīgā arhīva

“Kabata”

Absolventu pārdomas 2021

3.lapa

Ir sperti pirmie deviņi soļi pa mūsu absolventu karjeras izaugsmes kāpnēm. Vēlējāties noskaidrot, kā viņiem klājies pa šo laiku. Kas paliks atmiņās, kā pie-trūkt, bet ko vēlētos paņemt līdzi uz citām skolām. Savas domas izteica četri devītklasnieki: Elīna Aleksa Ločmele, Keita Kruglova, Dāvis Krusts un Rainers Zondars.

Ar ko atmiņā Tev paliks šī skola?

ELĪNA: Man atmiņā šī skola paliks ar garšīgajām pusdienām, interesantajām stundām, skolas ekskursijām un labi pavadīto laiku ar skolasbiedriem.

KEITA: Degumnieku pamatskola atmiņā paliks ar atsaucīgajiem skolotājiem, skolasbiedriem un jaukajiem klasesbiedriem! Protams, arī garšīgajām skolas pusdienām, bagātīgiem klašu un skolas pasākumiem.

DĀVIS: Ar draugiem, kurus satiku un bija jautri kopā.

RAINERS: Ar foršajiem skolas biedriem un skolotājiem.

Kā Tev skolā pietrūka?

ELĪNA: Man pietrūka aktivitāšu 3. stāvā, bet tagad jau mums tur augšā būtu ko darīt, jo ir jaunas spēles un atpūtas stūris.

KEITA: Mācoties šos 9 gadus Degumniekos, nebija tādas lietas kas man pietrūktu, jo vienmēr viss bija kārtīgi izplānots un tika uzklautas skolēnu idejas, par pasākumiem skolā un ārpus tās.

DĀVIS: Man nekā nepietrūka.

RAINERS: Man nekas nepietrūka.

Ko no šī skolas gribētu paņemt uz nākamajām skolām?

ELĪNA: Uz nākošo skolu es gribētu paņemt līdzi savus draugus un skolas tradīcijas.

KEITA: Noteikti vēlētos paņemt to draudzību un saliedētību, kas valdīja mūsos šos 9 gadus.

DĀVIS: Vēlētos paņemt savas atmiņas.

RAINERS: Skolas biedrus un foršās tradīcijas

Tavi mīļākie mācību priekšmeti skolā?

ELĪNA: Mūzika, bioloģija un sports.

KEITA: Mani mīļākie mācību priekšmeti bija bioloģija, mūzika un sports.

DĀVIS: Sports, mājturība, bioloģija

RAINERS: Sports, mūzika un angļu valoda.

Vai vēlies atklāt savus nākotnes plānus? Kur plāno mācīties? Par ko?

ELĪNA: Mani nākotnes plāni ir saistīti ar fotogrāfa profesiju, nākošā skola būs ar fotogrāfa novirzienu.

KEITA: Savas mācības turpināšu Gulbenes novada vidusskolā! Kad izaugšu, vēlos kļūt par psihologu vai aktrisi, šajā skolā man ir iespēja apgūt to, kas man dos spējas iepazīt vairāk šīs profesijas.

DĀVIS: Plānoju doties uz Ļaudonas vidusskolu ar sporta novirzienu.

RAINERS: Došos uz Vidzemes Tehnoloģiju un Dizaina Tehnikumu un mācīšos par Lauksaimniecības mehanizācijas tehniķi.

avi lielākie sasniegumi mācoties Degumnieku pamatskolā?

ELĪNA: Manuprāt, ka tās varētu būt dalības starpnovadu olimpiādēs.

KEITA: Manuprāt, lielākie sasniegumi bija piedalīšanās vēstures un sporta starpnovadu olimpiādēs, ZZ čempionātos, “Zaļajā klasē”, un vislielākais prieks man bija, ka skolotājas man ļāva piedalīties skatuves runas konkursos, kur uzstādīju labus rezultātus, un varēju būt lepna par sevi.

DĀVIS: Pats īsti nezinu.

RAINERS: Mēs ar klasi ir citiem skolēniem esam uzvarējuši vairākus O.Kalpaka kausus, esmu izcīnījis 1.vietu Jaunsargu sacensībās Degumniekos.

Kā Tu noreklamētu Degumnieku pamatskolu?

ELĪNA: Es, noteikti, pastāstītu par kādu jauku atgadījumu šeit, pastāstītu par jaukajiem gadiem šeit, Degumniekos.

KEITA: Degumnieku pamatskolā ir labākie un atsaucīgākie skolotāji, šī skola ir pilna un bagāta ar tradīcijām, un ļoti lielu sporta zāli, kur Tu vari trenēties gan futbolu gan volejbolu, un protams, ar garšīgajām pusdienām.

DĀVIS: Sportiskākā skola, ko zinu!

RAINERS: Es teiktu, ka šeit mācās ļoti labi skolēni, un ir ļoti pretim nākoši skolotāji, kā arī šajā skolā ir ļoti daudz iespēju, un diezgan liela iespēja izsīties starp labākajiem!

Kuri skolas pasākumi Tev visspilgtāk palikuši atmiņā?

ELĪNA: Man viss spilgtāk atmiņā ir palikušas Ziemassvētku balles un popielas

KEITA: Noteikti O.Kalpaka sporta pasākumi no 6.janvāra līdz 6.martam. Bet viss spilgtāk Ziemassvētki, jo skolas izrādes un skolas balles vienmēr ir bijušas episkas un piedzīvojumiem bagātas.

DĀVIS: Izteikti nav neviena.

RAINERS: Pēdējais zvans, Skolotāju dienas, Projekta nedēļas un Zinību dienas.

Kāda ir sajūta būt devītklasniekiem, būt skolas beidzējam.....?

ELĪNA: Sajūtas ir dažādas, ir ļoti bēdīgi, ka pēdējo gadu mēs nevarējām pavadīt skolā, un, ka tas mums bija jāpavadā mājās, bet esmu arī priecīga, ka esmu pabeigusi deviņas klases.

KEITA: Sajūtas ir neapraķstāmas, vēl aizvien nevaru pierast pie domas, ka esmu pieveikusi 9 gadus skolā, un došos uz citu skolu. Tikai Zvaniņa svētku laikā sapratu, ka tiešām šīs brīdis ir pienācis. Man būs jāatvadās no klasesbiedriem, skolotājiem un skolas!

DĀVIS: īsti nekādu izjūtu nav, parasti.

RAINERS: No vienas puses - laba, no otras - slikta, jo es nevēlos pamest šo skolu, jo šeit ir vislabākie skolēni un skolotāji, bet labais ir tāds, ka es iešu uz jaunu skolu, un tur būs daudz savādāk, jo būs citi skolēni un skolotāji, citas tradīcijas, es varēšu izbaudīt un apgūt ko jaunu.

Tavs novēlējums skolas biedriem!

ELĪNA: Izturību, ieklausīties skolotāju padomos, veiksmīgu nākošo mācību gadu un, protams, veselību!

KEITA: Es novēlu nepadoties grūtā brīdī, palīdzēt citiem, mācīties no savām kļūdām un apzināties, ka jūs esat labākiem un jūs varat tiekties augstāk un papildīt sapņus un mērķus!

DĀVIS: Novēlu veiksmi nākotnē!

RAINERS: Es novēlu palikt tik pat foršiem, jaukiem un izpalīdzīgiem!

Tavs novēlējums skolotājiem!

ELĪNA: Spēku un izturību, veselību un galvenais gribasspēku!

KEITA: Skolotājiem novēlu izturību un pacietību. Lai skolēni būtu jauki un saprotoši, un, lai katra diena Degumniekos būtu kā jauna mirkļa sākums jūsu dzīvēs. Lai brīži, ko pabadišies Degumniekos, būtu neaizmirstami!

DĀVIS: Novēlu izturību un pacietību, lai savaldītu šos jaunus skolēnus!

RAINERS: Paliekat tik pat foršas un neliekat divniekus skolēniem žurnālā!

PALDIES, ABSOVENTU! LAI JŪSU SAPŅI UN IECERES PIELIDĀS! LABU CEĻA VĒJU!

Laiks skrien vēja spārnem,
Ātri tas paiet kopā ar bērniem,
Nu jau klāt ir vasariņa,
Nopelnīta atpūtiņa!

Mazajiem „Cālīšiem” šis ir bijis ražens gads. Esam gana daudz attīstījuši mazos pirkstiņus veidojot, zīmējot, līmējot, virpinot, verot un berot. Ik dienu ar prieku dodamies rotaļās, vismiļākās no tām ir: „Mans lācītis” un „Kas dārzā”. Esam apguvuši daudz un dažādas pirkstiņu rotaļas, kas attīsta valodu, vingrina atmiņu, domāšanu un iztēli, kā arī palīdz veidot glītu rokrakstu!

Domājot par bērna personību, viņa tikumiem un vērtībām, iedvesmojamies no Vinnija Pūka teiktā: „Ja es būšu tāds kā visi, tad kurš būs tāds kā es?” (A.A.Milns).

Mūsu mērķis ir attīstīt katra bērna aktivitāti, veidojot iekšēju vēlmi izzināt apkārtējo pasauli un apgūt pieaugušo radīto pieredzi. Bērnā jāveido „ES” apziņa, kas balstīta uz savas rīcības, darbības, jūtu, vēlmju un interešu apzināšanu, uz iespēju to dažādi attēlot vārdos, skaņās, kustībās, dziesmās, dejās, utt., tieši tādēļ rotaļnodarbībās izmantojam dažādas metodes un paņēmienus, lai pēc iespējas vairāk iegūtu pieredzi reālās, praktiskās darbībās.

Kārtējais mācību gads jau noslēdzies. Zinām, ka bērni neaizmirsīs šeit gūtās iemaņas un turpinās arī tālāk attīstīt sevi un vidi sev apkārt! Sūtām sveicienus saviem kādreizējiem „Cālīšiem”, kuri septembrī uzsāks skolas gaitas! Lai skola ir tā vieta, kur meklēt ne tikai jaunās zināšanas, bet arī atliek vaļa jauniem brīnumiem un piedzīvojumiem! Bet, visiem ar kuriem kopā uzsāksim jauno mācību gadu septembrī, juhāāā, mūs jaunie piedzīvojumi gaidīs un saulīte logā smaidīs! Nāc pievienojies arī Tu, augsim kopā sirsniņi!

PIG "Cālēni" Audzinātāja Indra Baltā

Nemanot paskrējis vēl viens mācību gads. Arī **Sauleszaķēni** kļuvuši lielāki, prāfīgāki, uzkrājuši vajadzīgās zināšanas un 7 no mums ir **gata-vi doties uz 1.klasi:** (no kreisās puses) **Sandijs Pommers, Amanda Gabriēla Baltā, Mikus Mežs, Katrīna Iesaliņa, Edijs Rullis Meldra Kriviša, Kārlis Priednieks** 31.maijā visā grupiņā valdīja satraukums. Absolventi uztraukušies – vai tad rīt jau jāiet būs uz to skolu? Kur tā būs? Bet pārējie Sauleszaķēni satraukti par gaidāmo vasaru. Gatavojoties izlaidumam, notrausām arī kādu asariņu, par to, ka būs jāšķiras, bet ticam, ka mūs visus sagaida daudz jaunu, skaistu brīžu un piedzīvojumu! Lai visiem jautra un silta vasara!

Sauleszaķēni un audzinātāja Elvita Melngaiļa

LATVIJAS
SKOLAS **SOMA**
Latvija 100

Skolas somas aktivitātes

Patīkamo savienot ar lietderīgo jeb ieraudzīt, saredzēt, saklausīt un saprast...

Skolas somas projektā atvēlētie līdzekļi paredz katram skolēnam vismaz vienu aktivitāti ārpus skolas.

Mācību gada pirmajā pusē noorganizēju ekskursiju uz "Obelisk Farm", skolēniem bija iespēja darboties praktiskajā darbnīcā, izgatavojām papīru. Tas bija saistīts gan ar ķīmiju, gan vizuālo mākslu. Dabaszinību, matemātikas un sporta stundām noderīgi bija satikties ar Teiču rezervāta un Kaņepju audzētavas darbiniekiem. Bija skolēni, kuri atzina, ka "savā mūža" pirmo reizi ieiet purvā.

Sagaidot Ziemassvētkus, visi tikāmies ZOOM platformā un noskatījāmies Rēzeknes tautas teātra izrādi "Ziemas māja", stāsts par cieņu un paudžu maiņu.

Otrajā semestrī - koncertnodarbība "Maestro Raimonds Pauls", kurā varējām dziedāt līdzī, lai arī tā notika ZOOM platformā.

SIA "Dzīvā skaņa" skolēniem bija sagatavojusi koncertnodarbību "Atmodas dziesmas. Dziesmotā revolūcija" 5.-9.klasei. Vēsturisko zināšanu un patriotisko jūtu stiprināšanai noderēja ikvienam skatītājam.

Skolas somas koncertlekcija 1.-9.klasei "Ceļojums apkārt pasaulei. Pasaka par Sprīdīti", kurā klausoties dziesmas varējām kopā ar vadītājiem apceļot pasauli un pārbaudīt savas zināšanas ģeogrāfijā.

Mācību gada noslēgumā jaunāko klašu skolēniem bija iespēja noskatīties Leļļu teātra izrādi "Divas Lotiņas", par redzēto un piedzīvoto skolēni stāstīja savos zīmējumos.

Neskatoties uz attālinātajām mācībām Skolas somas aktivitātes šajā mācību gadā ir notikušas un plānojam nākamās 2021./2022.mācību gadam.

Skolas somas projekta koordinatore Edīte Zaube

Airēt pretī straumei...

Ošupē daudzdzīvokļu mājā dzīvo viena ļoti enerģiska kundze – Zinaida Strode. Diezgan bieži piezvana par nekārtībām, nelikumīgām darbībām ne tikai man, bet arī kādam pagasta darbiniekam. Viņa nav vienaldzīga pret notiekošo, vienmēr gatava novērst netaisnību un ieviest kārtību.

Protams, kādam šis raksts liks pasmiņkāt, bet kāds to lasīs ar izpratni. Kuram tad patīk aizrādījumi, dzelīgas piezīmes, bet labāk teikt acīs, nekā aiz muguras.

Palūdzu Zinaidu uz interviju, lai aprunātos par bijušo un aktuālo, vienvārdsakot, par dzīvi šeit un tagad.

Iepazīsimies!

Ošupē dzīvo no 1969. gada. Ir sešu bērnu mamma un divu mazbērnu ome. Mācījies Rupsalas pamatskolā, kura viņai ir ļoti mīļa arī tagad. Tādēļ ļoti pārdzīvo, ka vecās skoliņas apkārtnē neapdzīvota un atstāta novārtā. Pēc pamatskolas beigšanas mācījies Stučas 24. PPTV kur ieguva vidējo profesionālo izglītību un krāsotājas profesiju. Smagi strādājusi p.s. „Aviviekste” fermās. No 1997. gada ir Ošupes pagasta vientuļo pensionāru aprūpētāja. Un ne tikai, ir mācījies medicīnas centra „Austrumi” sociālā darba pamatus, lai strādātu kā asistente invalīdiem. Papildus apguvusi arī datorzinības, bez kurām sociālā darbā strādāt nevar. Daudz ko dzīves laikā uzzinājusi un iemācījies.

Pat vācu un angļu valodas kursus ir izgājusi. Mācījies ar sapni, ka kādreiz varētu aizbraukt ekskursijā uz ārzemēm un tur varētu saprast valodu kaut sarunu līmenī.

Kādu laiku strādājusi arī veikalos „Maxima” un „Top”. Vārdu sakot, ir strādāts daudz un arī iegūts priekš sevis daudz. Dzīvē ceļi vienmēr ved uz priekšu, tāpat arī augšup un lejup. Bērni izauguši stipri un veseli, aizlaidušies plašajā pasaulē kur nu kurais. Katrs pats meklē un izvēlas viņaprāt to pareizo ceļu. Kā māte par visiem pārdzīvoju. Reizēm jau gribas, lai notiktu tā vai šitā, bet katram savs ceļš ejams pašam. Ir tik daudz kas pārdzīvots un tikpat daudz izturēts. Kaut vai lielā nelaime, kad brālis sodega, vispār ļoti pārdzīvoju par savu radnieku nelaimēm. Dievs tur augšā dara savu, cilvēks savu. Katrs ir tik stiprs, cik ir.

Kā ir dzīvot Ošupes centrā?

Kā? Jāsaka skarbi. Cilvēki palikuši ļoti slinki, negrib neko darīt. Netīri, skaudīgi. Kopīgs darbs vispār nav iespējams. Katrs savu stūrīti varbūt mēģina tīrīt un aizbīdīt uz otru stūrīti, bet vairāk ir tādu, kas tikai id un dzīvo uz pabalstiem. Ļoti gribētu, lai cilvēki saprastu, ka cilvēks tīrībā dzīvojo ir laimīgāks un spēj padomāt arī par blakus dzīvojošo kaimiņu. Ir gadījumi, kad no balkonu margām met putniem barību, baro putnus vai tāpat izmet kādas ēdiena atliekas, nedomājot par iznākumu, kur apakšējām kaimiņiem varbūt veļa žāvējas. Problēmu netrūkst arī vasarā, vai tad tik grūti būtu apjaut pagalmiņu, kaut vai pret saviem logiem, ja pats nevari, palūdz citam. Cik tad mēs vispār to iedzīvotāju Ošupes centrā esam? Tukšu dzīvokļu paliek arvien vairāk. Viens otrs promejot atstāj tādu cūcību, ka tur labprāt ieperinās peles un žurkas, kuras izplatās pa visu māju. Saka jau, ka arī viens ir karotājs, bet nepiekrītu. Viens neko nevar izdarīt – kopā darot, ir spēks.

Dzirdēju, ka tu pavasarī saorganizēji talku. Kā gāja?

Taisnība. Organizēju. Paldies pagasta pārvaldei un šoferītim Vilim, kas aizveda atkritumu maisus. Daudzi tika uzrunāti, iepriekšējās dienas vakarā maiši tika izdalīti tiem, kuri pieteicās. Otrā rītā lieli brīnumi. Rakstu visiem izziņas, ka sākām plkst. 9.00,

2021. gada jūnijs

pēkšņi daudzi saslimuši. Un tā interesanti, ne jau ar Covid-19, bet citām kaitēm... Nu ko, cik bijām, tik arī strādājām. Liels paldies tiem pieciem cilvēkiem, kas aukstā vējā gāja kopā ar mani un lasīja atkritumus. Pielasījām maisus ar gruziem pie dzīvojamās mājas Ošupe 1 un gājām līdz Rupsalai, kā jau citus gadus.

Vēl par tīrību gribu nedaudz piebilst. Daudzdzīvokļu mājā dzīvojam 12 cilvēki. Varu teikt, ka esam apzinīgi – izmazgājam, izslaukām kāpņu telpu, prieks. Citiem bijis nebijis, pavīpsnā, kam tas vajadzīgs, un viss.

Ļoti uztrauc pagrabi, tās ir šausmas. Ūdens stāv pastāvīgi. Es dzīvoju pirmajā stāvā, tad man no tiem ir mitras grīdas, smaka no šī drēgnuma. Ļoti, ļoti gribētu, lai šī bēda būtu nokārtota. Varētu teikt, ka šī problēma pašlaik ir vissāpīgākā. Varbūt tagad jaunā valdība risinās šo jautājumu un algos sētnieku, kas rūpēsies par māju kārtību. Cerēsim!

Tavas domas par mūsu pagastu.

Teikšu tā – plānojiēt tā, lai tiek izdarīts, sasniegts uzstādītais mērķis, nesolīt to, ko nevar izdarīt, bet vairāk darīt bez solīšanas un tad atkal plānojiēt, un atkal dariet. Jāredz tie darba augļi. Tagad viss aplūsis, kultūra un sabiedriskā dzīve. Bet dzīve rit pilnā sparā, dienas mijas ar naktīm. Viss notiek. Nekas jau nav apstājies. Veiksmi!

Mana vēlēšanās, lai kāds saules stariņš vairāk iespīdētu te, Ošupes centrā. Degumnieku centrs gaumīgs, kārtīgs. Tur arī vairāk tiek nodarbināti cilvēki. Šajā centrā mēs gribētu to pašu.

Man patīk „Klānu vēstis”, vismaz var izlasīt ko jaunu, uz zināt vairāk par savu pagastu, te dzīvojošiem cilvēkiem. Mums ir tik daudz čaklu, gudru iedzīvotāju. Krāju avīzītes un pārslas rakstiņus. Vismaz vienā avīzīte pasta kastītē.

Kas tevi priecē?

Priecē veseli bērni. Varu justies kā dzīves uzvarētāja, jo tik daudz kam esmu izgājusi cauri un tagad jūtos stipra. Prieks, ja kāds no bērniem ar kurjeru svētkos atsūta dāvanas. Tad birst prieka asaras. Man ir ļoti, ļoti labs znots Māris, ar visām savām asarām nevaru atlīdzināt visu, ko viņš manā labā ir darījis. Otru znotu vēl neesmu kārtīgi iepazīsusi, ceru, ka arī par to būšu priecīga. Priecē mazbērni. Jāpalīdz cik vien spēšu. Priecē labi cilvēki.

Nobeigumā, ko tu gribētu vēl pateikt avīzei?

Katrs mācieties airēt pretī straumei! Ja pārstāsi, tad atpaliksi. Laimīgs ir nevis tas, kas spēj saņemt, bet tas, kas spēj dot citiem. Dāvājiēt vairāk smaidus un labestību! Mēs katrs esam ar savu „es” un tādi arī būsim!

Paldies Zinai, ka dalījās savās domās ar mums!

Ināra Baltā
Foto no personīgā arhīva

Degumnieku bibliotēka piedāvā:

- **GRĀMAŅU UN ŽURNĀĻU APMAIŅU;**
- **DRUKĀŠANAS, SKENĒŠANAS, KĒPĒŠANAS PAKALPOJUMU SNIEGŠANU;**
- **DATORU IZMANTOŠANU (NE ILGĀK KĀ 30 MIN.);**
- **LASĪTAVAS IZMANTOŠANU (NE ILGĀK KĀ 30 MIN.);**

Degumnieku bibliotēka atkal pieejama publiskiem apmeklējumiem, jāņem vien vērā dažas lietas:

- Bibliotēkā var atrasties 1 apmeklētājs vai vairāki vienas mājsaimniecības lasītāji;
- Izmantot datoru (maksājumiem, mācībām, e-pastu nosūtīšanai u.c.) ne ilgāk kā 30 minūtes.

Ievēribai!
Bibliotēka slēgta no 5. jūlija līdz 8. augustam! (Bibliotēkāre atvaļinājumā) Laicīgi iepļāno bibliotēkas apmeklējumu un paņem pietiekoši daudz lasāmvielas vasaras vakariem!

APMEKLĒJOT BIBLIOTĒKU, IEVĒRO:

- **2 METRU DISTANCI;**
- **LIETO MUTES UN DEGUNA AIZSEGU;**
- **ATNESTĀS GRĀMATAS IEVIETO TĀM PAREDZĒTAJĀ KASTĒ;**

Sīkāka informācija pa tālruni: 64829589
 vai e-pastā :
 degumniekubiblioteka@madona.lv

Smaida stūrītis

Izvilums no Ulda Dektera anekdotēm

- Baložiem pie mums ir vairāk tiesību nekā cilvēkiem. Neticat? Pamēģiniet apķēzīt kādu pieminēkli.
 - Zobārsts ir vienīgais vīrietis, kurš sievietei var pavēlēt atvērt un aizvērt muti.
 - Muļķu pasaulē nav daudz, bet viņi ir tik gudri salikti, ka gadās uz katra soļa.
 - Es ļoti mīlu savu četrkājaino draugu. Es arī! Cik tev viņu ir? Viens. Jauki! Un kā viņu sauc? Divāns!
 - Attiecības starp vīru un sievieti ir psiholoģiskas. Viens ir psihs un otrs loģisks.
 - Modes kļūdzieni- tā ir tā skaņa, kuru izdveš vīrs, ieraugot cenu.
 - Lielākā finanšu piramīda ir pensiju fonds. Iegulda visi, bet saņem tikai tie, kas izdzīvo.
 - Vīrs sievietei- esmu nolēmis kļūt par veģetārieti. Sieva – tu vienmēr esi bijis āzis.
 - Kā sauc pelītes mammu? Pele. Tēvu? Pelis. Un pelītes vectēvu – opelis?
 - Vīrs glāsta savu mašīnu, skūpst priekšējo rāmi, durvis. Raud, slauka asaras. Pienāk kaimiņš prasa – pārdod vai? Nē, sieva nolika tiesības...
 - Kāpēc cūkas uz cīsiņu iepakojuma tik priecīgi smaida? Tāpēc ka viņas zina, cūkgaļas šajos iepakojumos nav.

Ināra Baltā

LĪDZJŪTĪBAS

MIRUSI

*Man nogura dvēslīte
 Garu mūžu dzīvojojot.
 Dod, Dieviņi, vieglu dusu
 Baltā smilšu kalniņā*

Antonija Broka

mirusi 15.04.2021. 74 gadu vecumā

*Vissirsnīgākais paldies
 Zondaru ģimenei par nesavtīgu
 palīdzību ikdienas darbos.*

Stalīdzānu ģimene

Kapusvētki Ošupes pagasta
 Krievbirzes kapsētā
 26. jūnijā plkst. 12.00.

Ievērot spēkā esošos epidemioloģiskās drošības pasākumus Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai.

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

**Degumnieku feldšerpunkts
 no 26. jūlija līdz 1. septembrim slēgts,
 sakarā ar S. Saulītes
 ikgadējo atvaļinājumu.**

Pēc palīdzības griezties pie ģimenes ārsta vai neatliekamās medicīniskās palīdzības.

Iedzīvotāji tiek aicināti būt atbildīgiem pret sevi un līdzcilvēkiem, ievērot visus valstī noteiktos drošības pasākumus. Kā arī izmantot iespēju vakcinēties tā pasargājot gan sevi gan citus. Saslimšana ar covid-19 var būt smaga, bet atveseļošanās mēdz būt ilgstoša un ar dažādām komplikācijām un blaknēm.

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,

tel. 28893026, E-pasta adrese: dace.

kalnina@madona.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā, tel.

25767030

Tirāža 350 eks.